

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.197 van 13 februari 2015
in de zaak A. 203.694/XIV-35.735**

In zake : Tom GYSENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de Federale Politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Kroonlaan 145/A

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op ingesteld op 17 februari 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 28 december 2011 van de directeur-generaal van de Algemene Directie Ondersteuning en Beheer van de federale politie waarbij Tom Gyssens niet geslaagd verklaard wordt voor de basisopleiding van inspecteur van politie en waarbij hem de hoedanigheid van aspirant-inspecteur van politie ontnomen wordt.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 219.604 van 4 juni 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 januari 2015.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor verzoeker, en adviseur Kirsten Peeters, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. In het tussenarrest nr. 219.604 van 4 juni 2012 zijn de feiten als volgt uiteengezet:

“3.1. De verzoeker is werkzaam als agent van politie bij de politiezone Schelde-Leie. Hij volgde de basisopleiding inspecteur van politie in de

West-Vlaamse politieschool.

3.2. Hij slaagt niet in de eerste zittijd omdat hij maar 52% behaalt op het eindexamen en 58,5% voor het algemeen beoordelingscijfer, terwijl voor beide 60% moet worden gehaald om geslaagd te zijn. De examenjury legt hem op 24 februari 2010 een tweede zittijd op voor het schriftelijk examen en zijn portfolio.

In deze tweede zittijd behaalt hij op zijn eindexamen 55% en voor het algemeen beoordelingscijfer 59,7%. Hij is dus opnieuw niet geslaagd, wat door de jury wordt vastgesteld in haar proces-verbaal van 15 april 2010.

Dientengevolge stelt de directeur van de politieschool, als voorzitter van de examenjury, aan de directeur-generaal van de Algemene Directie Ondersteuning en Beheer (DGS) voor om de verzoeker definitief af te wijzen en hem de graad van aspirant-inspecteur van politie (AINP) te ontnemen. Hij deelt hem ook mee dat, aangezien het resultaat van de tweede zittijd lager is dan dat van de eerste zittijd, de jury van mening is dat er geen potentieel aanwezig is en hij adviseert de verzoeker de opleiding niet te laten overdoen. De verzoeker tekent op 26 april 2010 voor ontvangst van dit voorstel.

3.3. De verzoeker dient hiertegen een verweerschrift in waarin hij vraagt zijn opleiding te mogen hervatten of te mogen verder zetten. Hij stelt ook dat hij de kans moet krijgen om aan een tweede zittijd deel te nemen. Hij wijst erop dat zijn stageverslagen bevredigend tot goed zijn. Verder vraagt hij uitleg over het feit dat hij in de eerste en de tweede zittijd exact dezelfde cijfers bekam voor de portfolio (dit is het mondeling gedeelte) en hij vraagt ook om in het bezit te worden gesteld van de aanwijzingsakte van de leden van de examenjury, van het proces-verbaal van het verloop van het examen en de beraadslaging van de jury en van de motivering van de examenjury om hem de opleiding niet opnieuw te laten doen.

De directeur van de politieschool reageert daarop. Hij verduidelijkt dat het cijfer voor de portfolio is samengesteld uit twee deelcijfers, één voor het schriftelijke werk en één voor de mondelinge verdediging van dat werk. Hij geeft de deelcijfers op die door de verzoeker werden behaald in de eerste en de tweede zittijd en die er volgens hem op wijzen dat de verzoeker in tegenstelling tot de eerste zittijd in de tweede zittijd een degelijk schriftelijk werk afleverde maar daarentegen heel slecht scoorde op de mondelinge verdediging ervan en besluit dat het puur toeval is dat de twee totaalscores identiek zijn. Hij stelt verder dat de verzoeker wel degelijk reeds een tweede zittijd heeft gekregen en dat het feit dat zijn stage als bevredigend tot zelfs goed werd beoordeeld niet ter zake doet omdat de tekorten zich situeren op het vlak van de studies. Hij wijst erop dat de namen van de jury te vinden zijn in het proces-verbaal van de jury en dat de motivering om hem niet toe te laten om de opleiding over te doen deze is die is vermeld in de memo-hr die op 26 april 2010 aan de verzoeker werd ter hand gesteld.

In een nieuwe reactie van de verzoeker wijst hij erop dat hij niet wist dat hij in de tweede zittijd zijn herwerkt portfolio zou moeten verdedigen. Volgens hem wil de directeur van de opleidingsschool hem niet laten slagen omwille van een vervelend voorval dat zich tijdens verzoekers stage heeft voorgedaan. Hij vindt daarvoor een bewijs in het feit dat de vragen die men tijdens het mondeling examen stelde dikwijls bij de haren getrokken waren en nog weinig te zien hadden met politieel werk wat, zo stelt hij, ook door de waarnemer werd opgemerkt. Hij wijst er nogmaals op dat hij een goede stage heeft doorlopen wat ook door de directeur wordt toegegeven en dat zijn stagementor gedurende de stage schreef dat de verzoeker een prima politieel kennis had en werkijver en dat hij zeker een aanwinst zou zijn voor de federale of lokale politie. Dit staat in contrast met wat de directeur eerder stelde dat er 'geen potentieel aanwezig was'.

3.4. De verzoeker wordt dan met een aangetekende zending van 20 september 2010 uitgenodigd om gehoord te worden in het kader van zijn intern beroep. Deze

oproep wordt evenwel als ‘geweigerd’ door BPost teruggestuurd. Met een brief van ongekende datum, maar die door de verzoeker naar eigen zeggen op 29 september 2010 werd ontvangen, stuurt DGS een kopie van het volledige dossier op naar de verzoeker en geeft hem nog een termijn van 7 dagen om nog een verweerschrift in te dienen.

Op 4 oktober 2010 dient hij effectief nog een verweerschrift in. Daarin citeert hij uitvoerig uit het zeer lovende verslag dat over zijn stage werd opgemaakt en dat eindigde met een beoordeling ‘bevredigend’ die hem door zijn stagementor, die van het voorval op de hoogte was, werd toegekend. Deze stagementor verantwoordde die beoordeling als volgt: ‘onze eindbeoordeling ‘bevredigend’ is enerzijds gebaseerd op onze eigen bevindingen (inschatting van het hele voorval) en anderzijds de uitmuntende stage die Tom liep’. De verzoeker argumenteert dat het buiten proportie is om hem wegens dat voorval de kansen te ontnemen om een verdere carrière uit te bouwen bij de politie.

3.5. Op 28 december 2011 beslist de directeur-generaal DGS zich aan te sluiten bij de beoordeling van de examenjury van de politieschool en verklaart hij de verzoeker niet geslaagd voor de basisopleiding van inspecteur van politie. Hij is eveneens van mening dat het zinloos is om hem de basisopleiding te laten overdoen, aangezien de verzoeker ook in de tweede zitting er niet in slaagde om de minimumnormen te halen op het eindexamen en het algemeen beoordelingscijfer en er geen tot weinig progressie vast te stellen is in de tweede zitting waar hij voor het schriftelijk herexamen gevallenstudie een nog lagere score haalde dan in de eerste zitting. Hij wijst hem dan ook definitief af en ontnemt hem de hoedanigheid van AINP.

Dit is de beslissing die door de verzoeker wordt bestreden. Zij wordt uitvoerig gemotiveerd. De directeur-generaal gaat met name in op alle elementen van verweer die de verzoeker naar voren geschoven heeft.”

IV. Onderzoek van het derde middel

Standpunt van de partijen

4. Verzoeker voert de schending aan van artikel 42 van het koninklijk besluit van 20 november 2001 ‘betreffende de basisopleidingen van de personeelsleden van het operationeel kader van de politiediensten en houdende diverse overgangsbepalingen’ (hierna: het koninklijk besluit van 20 november 2001). Hij stelt, in wat als het laatste onderdeel van het derde middel kan worden beschouwd en dat betrekking heeft op de samenstelling van de jury in de tweede zitting, onder meer dat “vooralsnog [...] uit geen enkel nuttig stuk” blijkt dat het personeelslid van de federale politie, bedoeld in artikel 42, eerste lid, 3°, van het voornoemde koninklijk besluit, werd aangewezen uit een lijst opgesteld door de directeur-generaal van de algemene directie, “te meer nu er een vervanger zetelde”. Volgens verzoeker is dit voorgeschreven door artikel 42 van het voornoemde

koninklijk besluit, ten einde deel te kunnen uitmaken van de jury. Hij besluit dat een niet rechtsgeldige jury onbevoegd is en niet kon oordelen over hem. Mede aan de hand van dit advies is de bestreden beslissing tot stand gekomen en is die er door gevestigd.

5. De verwerende partij brengt daar in de memorie van antwoord niets tegen in.

Beoordeling

6. Artikel 42 van het koninklijk besluit van 20 november 2001 luidt:

“Art. 42. De in artikel 142sexies van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, bedoelde jury is als volgt samengesteld:

1° de directeur van de betrokken politieschool of zijn vertegenwoordiger, voorzitter;

2° de voorzitter van de examencommissie;

3° twee personeelsleden van het operationeel kader van de politiediensten, waarvan geen van beiden verbonden is met de betrokken opleidingscyclus en waarvan de ene tot de lokale politie en de andere tot de federale politie behoort;

4° twee leden van het onderwijzend personeel verbonden aan de betrokken politieschool;

5° een lid van de pedagogische cel van de politieschool.

Onverminderd het derde lid, wijst de directeur van de betrokken politieschool de in het eerste lid, 3°, bedoelde personeelsleden van de politiediensten aan, alsmede de in het eerste lid, 4° bedoelde leden van het onderwijzend personeel.

Hij wijst, het in het eerste lid, 3°, bedoelde personeelslid van de federale politie aan, in voorkomend geval, uit een lijst opgesteld door de directeur-generaal van de algemene directie.

De leden van de jury bedoeld in het eerste lid, 3°, moeten bekleed zijn met een graad hoger of gelijk aan de graad waarvoor de aspiranten de basisopleiding volgen.

De minister kan, om gegronde redenen, de overeenkomstig het tweede lid aangewezen personeelsleden wraken.

In voorkomend geval wijst de directeur van de betrokken politieschool een plaatsvervanger aan.”

7. In het voormelde tussenarrest nr. 219.604 van 4 juni 2012 werd door de Raad van State reeds vastgesteld dat het administratief dossier geen bewijs bevat dat het lid van het operationeel kader van de federale politie gekozen werd uit een lijst opgemaakt door de bevoegde directeur-generaal van de federale politie,

zoals voorgeschreven door artikel 42, derde lid, van het koninklijk besluit van 20 november 2001.

Deze vaststelling bleef gestand in de verdere procedure. Evenmin betwist de verwerende partij het standpunt van verzoeker dat het betrokken lid van het operationeel kader van de federale politie diende te worden aangewezen uit een lijst opgesteld door de directeur-generaal van de bevoegde algemene directie.

Er moet dan ook worden vastgesteld dat, minstens wat het personeelslid van de federale politie betreft, geen beslissing voorligt waaruit blijkt dat er een rechtsgeldige aanwijzing is geweest van de jury overeenkomstig artikel 42 van het koninklijk besluit van 20 november 2001. De bestreden beslissing is genomen door een ongeldig samengesteld en bijgevolg niet bevoegd orgaan wat een onwettigheid uitmaakt die de openbare orde raakt. Deze onregelmatigheid vitieert de wettigheid van de bestreden beslissing.

8. Het derde middel is in de besproken mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 28 december 2011 van de directeur-generaal van de Algemene Directie Ondersteuning en Beheer van de federale politie waarbij Tom Gyssens niet geslaagd verklaard wordt voor de basisopleiding van inspecteur van politie en waarbij hem de hoedanigheid van aspirant-inspecteur van politie ontnomen wordt.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien februari tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Carlo Adams,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques